

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 753/06
31.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, као председника већа, Горана Чавлине и Бате Цветковића као чланова већа и саветника Биљане Милосављевић, као записничара, у кривичном поступку против оптуженог АА, због кривичног дела недозвољено држање ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, решавајући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца оптуженог, адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Зрењанину К.62/2005 од 24. јануара 2006. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УВАЖЕЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Зрењанину, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ само у погледу одлуке о мери безбедности пресуда Окружног суда у Зрењанину бр.К.62/2005 од 24. јануара 2006. године, тако што Врховни суд оптуженом АА на основу члана 512. став 1. ЗКП изриче меру безбедности одузимање предмета, полуаутоматске пушке марке ЗЦЗ М-58, кал.7,62мм, фаб.бр.Н281780, док се у преосталом делу жалба Окружног јавног тужиоца и жалба браниоца оптуженог АА, ОДБИЈАЈУ као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Наведеном пресудом Окружног суда у Зрењанину, оптужени АА, оглашен је кривим за кривично дело недозвољено држање ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и за исто осуђен на казну затвора у трајању од 2-два месеца. На основу члана 87. Кривичног законика оптуженом је изречена мера безбедности одузимање предмета, једног пиштоља марке ЗЦЗ М-57, тамо означеног фабричког броја и калибра. Оптужени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала.

Против наведене првостепене пресуде благовремено су изјавили жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Зрењанину, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињенично стања, повреде кривичног закона и због одлуке о мери безбедности, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

- Бранилац оптуженог, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи, тако што ће оптуженом за предметно кривично дело изрећи условну осуду, или казну затвора у краћем трајању.

Републички јавни тужилац Србије у свом поднеску Ктж.бр.853/06 од 05.05.2006. године, предложио је да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Зрењанину, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

На одржаној седници већа Врховни суд је размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у изјављеним жалбама и мишљења РЈТ Србије, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, о којима другостепени суд у смислу члана 380. став 1. тачке 1. ЗКП, води рачуна по службеној дужности.

Супротно жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца у образложењу побијане пресуде о свим одлучним чињеницама дати су довољни, правилни и непротивречни разлози, сагласни садржини изведених доказа, посебно налазу и мишљењу судског вештака за оружје, ВВ, па су неосновани жалбени наводи Окружног јавног тужиоца, да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка, из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а у вези са тим и због повреде кривичног закона, жалбом Окружног јавног тужиоца указује се да је првостепени суд погрешно оценио налаз и мишљење вештака за оружје и из истог закључио је полуаутоматска пушка коју је оптужени неспорно неовлашћено држао, неисправна и не може послужити својој сврси и намери, и да се због тога не може сматрати ватреним оружјем. Тужилац при томе даје разлоге за своје супротно мишљење и истиче да је првостепени суд повредио кривични закон када је из описа радње извршења из предметне оптужнице изоставио неовлашћено држање аутоматске пушке и оптуженог огласио кривим само за радњу неовлашћеног држања једног пиштоља, те сходно томе његове радње правно квалификовао по члану 348. став 1. КЗ, уместо по члану 348. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, које кривично дело је предметном оптужницом оптуженом стављено на терет. Врховни суд изнете жалбене наводе Окружног јавног тужиоца оцењује неоснованим из следећих разлога:

Спорни налаз вештака за оружје, првостепени суд је детаљно анализирао на страни 6. образложења побијане пресуде и из истог извео правилан закључак да је предметна полуаутоматска пушка неисправна и стога нема карактер ватреног оружја у смислу члана 2. став 2. Закона о оружју и муницији. То произилази из чињеница које је наведени вештак изнео у свом налазу и мишљењу, и то да је цев предметне полуаутоматске пушке сто посто нагрижена и прекривена корозијом, услед чега то оружје не служи својој сврси и намени, с тим што је вештак објаснио и какве последице наступају у случају испалења пројектила, те је вештак објаснио да би оружје могло бити доведено у исправно стање само ако би то извршило стручно лице, односно овлашћени сервис или фабрика у којој је то оружје произведено.

Имајући притом у виду одредбу члана 30. Закона о оружју и муницији према којој се поправљањем и преправљањем оружја могу бавити само предузећа и радње које пре уписа у одговарајући регистар, за то добију одобрење надлежног органа, односно оружни лист, то је уследио правилан закључак првостепеног суда, да оптужени, будући да је предметну пушку држао неовлашћено, то није могао отклонити наведене недостатке, односно није могао обезбедити отклањање истих.

Сходно свему напред изнетом, правилно је првостепени суд поступио када је налаз и мишљење вештака прихватио као стручан, објективан и веродостојан и на истом засновао своје утврђење да предметна полуаутоматска пушка због утврђених неисправности нема својство ватреног оружја. Зато је правилно првостепени суд поступио када је из чињеничног описа радњи за које је АА оптужен, изоставио неовлашћено држање полуаутоматске пушке и потом оптуженог огласио кривим само за неспорно извршену радњу неовлашћеног држања пиштоља, сходно чему је правилно применио и кривични закон када је описане инкриминисане радње правно квалификовао као кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика.

Пошто жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца правилност изнетих чињеничних и правних закључака првостепеног суда није доведена у питање, то је та жалба у означеним деловима оцењена као неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалбе Окружног јавног тужиоца којом се предлаже строже кажњавање и браниоца оптуженог којом се предлаже блаже кажњавање, Врховни суд налази да су жалбе и у том делу неосноване, а побијана пресуда правилна. Првостепени суд је у смислу члана 54. КЗ, утврдио све околности које су од утицаја на одлуку о казни и дао одговарајући значај олакшавајућим околностима, да је оптужени признао извршење дела, да је породичан човек, отац четворо пунолетне деце, да се издржава од прихода са свог пољопривредног имања (поседује кућу и пет јутара земље, бави се земљорадњом и сточарством), а од отежавајућих околности да је раније осуђиван и за истоврсно кривично дело. Имајући у виду такву оцену, као и тежину предметног кривичног дела и друштвену опасност оптуженог као извршиоца истог, обзиром на раније правноснажно изречену условну

осуду за кривично дело из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији РС, правилно је првостепени суд оптуженом изрекао казну затвора у трајању од два месеца, која се и по оцени Врховног суда показује као нужна и довољна за постизање своје законом прописане сврхе, предвиђене чланом 42. Кривичног законика.

Жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца и браниоца оптуженог, не наводе се околности које нису цењене од стране првостепеног суда, а које би могле имати утицаја на изрицање строже, односно блаже казне оптуженом, па су стога жалбе ОЈТ и браниоца оптуженог и у том делу оцењене као неосноване.

Правилно је првостепени суд на основу члана 87. КЗ оптуженом изрекао меру безбедности одузимање предмета, једног пиштоља марке ЗЦЗ М-57, тамо означеног броја и калибра.

Основано се жалбом Окружног јавног тужиоца указује да је првостепени суд пропустио да оптуженом изрекне меру безбедности, одузимања полуаутоматске пушке.

Одредбом члана 512. ЗКП, прописано је да ће се и у случају кад се кривични поступак не заврши пресудом којом се оптужени оглашава кривим, одузети предмети који се по кривичном закону морају одузети, ако то захтевају интереси опште безбедности, или разлози морала.

Имајући у виду да је неспорно побијаном пресудом утврђено да је оптужени неовлашћено држао неисправну полуаутоматску пушку, то је очигледно да интереси опште безбедности захтевају да предметна полуаутоматска пушка у смислу члана 512. став 1. ЗКП, буде од оптуженог одузета, па је у том смислу Врховни суд преиначио првостепену пресуду.

Из изнетих разлога, а на основу члана 391. став 1. и 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Председник већа-судија,

Јанко Лазаревић, с.р.

Записничар,

Биљана Милосављевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи